

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Zadru
Borelli 9, 23000 Zadar

7/10523 AV
Poslovni broj: P-291/2017

PRIMLJENO

16-05-2022

KOTLAR & VIDOV
ODVJETNIČKO DRUŠTVO

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Općinski sud u Zadru, po sucu toga suda Jasenki Glavan, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza Brala Trade d.o.o. u stečaju, OIB:68167380523 Poljanska 9, Zadar, zastupana po upravitelju stečajne mase Edvinu Šimunovu, dipl. iur. a ovaj po punomoćnicima OD Kotlar, Vidov i partneri, protiv tuženika Večernji list d.d. Slavonska avenija IV, OIB: 92276133103 zastupanog po punomoćniku Hrvoju Ladanu, odvjetniku iz Zagreba, Alexandra von Humboldta 4 B, radi naknade štete, nakon glavne, usmene i javne rasprave održane i zaključene dana 7. ožujka 2022. godine u nazočnosti punomoćnika tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika, te objave dana 16. svibnja 2022. godine,

presudio je

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

Dužan je tuženik Večernji list d.d. Zagreb, OIB: 92276133102 tužitelju Brala Trade d.o.o. na ime naknade štete isplatiti iznos od 212.358,85 kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama po stopi od 17% godišnje, a koja visina stope zakonske zatezne kamate će se do isplate određivati za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke za osam postotnih poena odnosno na način određen člankom 29. Zakona o obveznim odnosima i to počam od dana donošenja presude pa do isplate.

riješio

I. Svaka stranka snosi svoj trošak.

II. Nalaže se tužitelju da na žiro račun ovog suda HR2523900011300000793, model HR00, poziv na broj 2-broj spisa predmeta deponira iznos od 100.000,00 kuna u roku od 8 dana radi osiguranja naplate parničnog troška.

Obrazloženje

1. Tužitelj Brala Trade d.o.o. (dalje u tekstu: tužitelj) u tužbi navodi da je tuženik kao nakladnik u Večernjem listu od 10. lipnja 2005. godine objavio rezultate analize kvalitete goriva na 50 benzinskih postaja diljem Hrvatske, u kojem tekstu se daje prikaz kvalitete goriva, a prema analizi koju je proveo upravo Večernji list. Na str. 7. toga broja dat je prikaz pet benzinskih crpki na kojima se toči najnekvalitetnije gorivo, te je na označenoj tablici benzinska crpka tužitelja prikazana na drugom mjestu od pet najlošijih benzinskih crpki. Na istoj stranici prikazana je i karta Republike Hrvatske na kojoj su posebno brojevima od 1 do 5 te crvenom bojom označene benzinske postaje s gorivom loše kvalitete, a benzinska crpka tužitelja na toj mapi označena je brojem 2 i crvenom markicom, te navedeno da količina sumpora u gorivu eurosUPER 95 iznosi 382 ppm. Pored toga, crpka tužitelja na prikazanoj karti RH posebno je istaknuta i označena crvenim usklikom pored kojeg je tekst da se radi o crpki sa nedozvoljenom razinom sumpora u eurosUPERU 95, međutim, ova informacija da nije točna, jer u vrijeme kada su djelatnici tuženika uzimali uzorke za analizu goriva na crpki tužitelja uopće nije bilo goriva eurosUPER 95, već samo super 95 čiji uzorak je i uzet za analizu. Dobiveni rezultat o razini sumpora od 382 ppm u gorivu super 95 znatno je ispod dozvoljene granice od 1000 ppm za tu vrstu goriva, pa stoga ne odgovara istini da bi tužitelj prodavao gorivo loše kvalitete, odnosno da bi razina sumpora u gorivu eurosUPER 95 bila iznad dozvoljene granice. U odnosu na gorivo euroDIZEL da je točno navedeno da je dozvoljena razina sumpora 350 ppm, a da je rezultat ispitivanja na njegovoj crpki 55 ppm, što je gotovo tri puta ispod gornje granice dozvoljenog. Dalje navodi da iz naprijed iznesenog slijedi da je tuženik objavio netočnu informaciju. Također ističe da se je tuženiku obratio sa zahtjevom radi ispravka netočne informacije, ali da je tuženik u Večernjem listu od 11. i 14. lipnja 2005. godine objavio svoj osvrt na reagiranje tužitelja, a ne ispravak sukladno čl. 41. Zakona o medijima. Tvrdi da je objavom spornog članka za njega nastala materijalna šteta u obliku izmakle dobiti s obzirom da je zbog tzv. "negativne reklame" na njegovoj benzinskoj crpki došlo do osjetnog pada ostvarenog prometa, zbog čega podnosi predmetnu tužbu, time da je tužbeni zahtjev konačno uređen i preciziran u podnesku od 18. studenog 2010. godine.

2. Tuženik Večernji list d.d. (dalje: tuženik) u odgovoru na tužbu ističe da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, te da ne stoje navodi o nanesej šteti. Dalje navodi da je točno da je on (tuženik) proveo anketu o kvaliteti goriva koje se toči na pojedinim benzinskim postajama i to na način da je na osnovi prikupljenih uzoraka iste dao na analizu ovlaštenom laboratoriju kojem prilikom analize nije bilo poznato s koje postaje je uzorak uzet. Tvrdi da za sve uzorke koji su analizirani posjeduje račune, te da je vodio točnu evidenciju gdje i kada je pojedini uzorak pribavljen. Dalje ističe da tužitelj nije iznio nikakav dokaz da mu je šteta stvarno

nastala, te ukoliko se radi o materijalnoj šteti ističe prigovor stvarne nenadležnosti suda, a ako se radi o nematerijalnoj šteti da tada tužitelj koji je pravna osoba, po prirodi stvari ne može trpjeti niti bol niti strah. Tijekom postupka tuženik ističe da tvrdnje kako se ne radi o gorivu eurosuper 95, već super 95 ne utječu na ocjenu kvalitete pojedinih benzinskih crpki budući da se kod ocjenjivanja uzimalo u obzir i druge elemente usluga koje pojedina postaja pruža, a činjenica da na postaji u današnje doba kada velika većina vozila koristi isključivo gorivo određene kvalitete nema eurosupera, sigurno ne pridonosi pozitivnoj ocjeni. Uslijed činjenice da na postaji tužitelja nema goriva koje koristi velika većina te koje zadovoljava kvalitetom, ostaje činjenica da se kod tužitelja prodaje gorivo loše ili lošije kvalitete. Smatra da ne postoji uzročno-posljedična veza između spornog članka i pada prometa kod tužitelja. Tijekom postupka protiv prvotno označenog tužitelja je otvoren stečajni postupak te je bio određen prekid postupka, te je nakon toga doneseno rješenje o nastavku postupka budući je stečajni upravitelj preuzeo ovaj postupak. Rješenjem ovog suda od 26. rujna 2016. godine pod poslovnim brojem P-2577/05 utvrđen je prekid postupka u odnosu na Brala Trade d.o.o. u stečaju jer je isti brisan iz sudskog registra te je stečajna masa iza Brala Trade d.o.o. u stečaju preuzela ovaj postupak, te je pod istim poslovnim brojem od 19. listopada 2016. godine doneseno rješenje kojim se nastavlja postupak u ovoj pravnoj stvari.

3. U ovoj pravnoj stvari ovaj sud je donio presudu pod poslovnim brojem: P-2577/2005 od 28. ožujka 2011. godine kojom je usvojio tužbeni zahtjev te dosudio na ime naknade štete tužitelju iznos od 212.358,85 kuna sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja presude pa do dana isplate, te je tužbeni zahtjev u dijelu u kojem se traži isplata zakonskih zateznih kamata dosuđenih na glavnični iznos za razdoblje od 10. lipnja 2005. do 28. ožujka 2001. godine odbija kao neosnovan. Protiv cit. prvostupanjske presude tuženik je izjavio žalbu, te je povodom žalbe tuženika Županijski sud u Zadru donio rješenje pod poslovnim brojem Gž 110/17-2 od 14. veljače 2017. godine kojim se ukida cit. prvostupanjska presuda pod točkom I. izreke kojim je naloženu tuženiku na ime naknade štete isplatiti tužiteljici gore navedeni iznos sa zakonskim zateznim kamatama od 29. ožujka 2001. godine pa do isplate, te u dijelu pod točkom II. izreke i predmet vraća sudu prvog stupnja radi održavanja nove glavne rasprave, s tim što će se o troškovima u povodu pravnog lijeka odlučiti u konačnoj odluci. U obrazloženju drugostupanjske odluke navodi se da sud prvog stupnja ne daje ocjenu poslovanja tužiteljice u razdoblju prije 2004. godine da bi se moglo zaključiti o eventualnom trendu pada ili povećanja prodaje naftnih derivata i s tim u vezi poslovanja kafića i dućana koji se nalaze u okviru benzinske postaje do 2004. godine, odnosno da bi se moglo zaključiti je li pad prodaje u drugom dijelu 2005. godine posljedica u cijelosti objave teksta tuženika od 10. lipnja 2005. godine o rezultatima analize kvalitete goriva na benzinskoj crpki tužiteljice i u kojoj mjeri ili je i do tada u godinama prije 2004. godine koju vještak uzima za usporedbu uočen takav trend i iz kojih razloga i da li se nastavak takvog trenda (pada prodaje) mogao očekivati i u narednim godinama i pored objave spornog teksta na što da tuženik s pravom upire u žalbu.

4. U dokaznom postupku sud je izveo dokaze čitanjem isprava priloženih spisu i to: članak pod nazivom "Gorivo nakon katastrofalnih rezultata analize eurodizela" (list spisa 4), dopisi-zahtjevi tužitelja od 13. i 14. lipnja 2005. godine (l.s. 5-9), članak objavljen 14. lipnja 2005. godine "Istražili smo koje benzinske postaje u Hrvatskoj prodaju kvalitetno, a koje loše gorivo" (l.s. 21-22), članak objavljen dana 10. lipnja 2005. godine (l.s. 34), zatim je saslušao svjedoke Ivana Galića, Marka Paića, Ivu Crnjaka i Ivicu Klanca (l.s. 37-39), proveo dokaz saslušanjem zakonskog zastupnika tužitelja (l.s. 40), proveo dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem (l.s. 59-93), pročitao očitovanje vještaka na prigovore tuženika (l.s. 111-112), saslušao svjedokinju Sandru Mikulčić (l.s. 113-114), te saslušao vještaka (l.s. 121-123).

5. Sud je donio odluku na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka, sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08 i 123/08 – dalje ZPP).

6. Odredbom čl. 21. st. 1. Zakona o medijima ("Narodne novine", broj 59/04, dalje: ZM) propisano je da nakladnik koji informacijom objavljenom u mediju prouzroči drugome štetu dužan ju je naknaditi, izuzev u slučajevima propisanim ovim Zakonom.

7. Šteta je umanjenje nečije imovine ili sprječavanje njezina povećanja (materijalna šteta) te nanošenje drugom fizičkog ili psihičkog bola ili straha (nematerijalna šteta). Na utvrđivanje odgovornosti za naknadu štete primjenjuju se propisi o obveznim odnosima, osim ako ovim zakonom nije drugačije određeno (st. 2. i 3. čl. 21. ZM).

8. Tužitelj tvrdi da mu je objavom spornog članka od 10. lipnja 2005. godine nastala materijalna šteta u obliku izmakle dobiti.

9. Prema odredbi čl. 21. st. 6. ZM postojanje pretpostavki odgovornosti za štetu dokazuje tužitelj, dok postojanje pretpostavki za oslobođenje od odgovornosti za štetu iz stavka 4. istog članka dokazuje tuženik.

10. Prije svega valja kazati da zahtjevi tužitelja za ispravak informacije od 13. i 14. lipnja 2005. godine (l.s.5-9), predstavljaju zahtjev iz odredbe čl. 22. st. 2. ZM, čime je tužitelj ostvario procesnu pretpostavku za sudsku zaštitu u konkretnom postupku radi naknade štete.

11. Obveza oštećenika da (pod prijetnjom gubitka prava na tužbu) zatraži objavu ispravka, predstavlja izraz općeg načela odštetnog prava da oštećenik, sukladno principu zabrane zlouporabe prava mora poduzeti sa svoje strane što je u njegovoj mogućnosti da se smanji šteta odnosno ublaže posljedice štetne radnje.

12. Pravo na objavu ispravka zajamčeno je čl. 38. st. 4. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine", broj 41/01 - pročišćeni tekst i 55/01), odnosno to pravo se jamči svakome kome je javnom viješću povrijeđeno Ustavom utvrđeno pravo. Zato

je u samom temelju zahtjeva za objavu ispravka nužno uključeno navedeno subjektivno pravo bazirano na Ustavu.

13. Uvidom u sporni članak objavljen dana 10. lipnja 2005. godine utvrđeno je da se isti odnosi na objavu nalaza ispitivanja kvalitete goriva na 50 benzinskih postaja diljem Hrvatske, u kojem tekstu se daje prikaz kvalitete goriva, a prema analizi koju je proveo upravo Večernji list. Na str. 7. toga broja dat je prikaz pet najlošijih benzinskih crpki po kojem je benzinska crpka tužitelja prikazana na drugom mjestu od pet najlošijih benzinskih crpki u kojoj je u gorivu eurodizel utvrđena količina sumpora od 55,0 ppm, a u eurosUPERU 382,0 ppm. Na istoj stranici prikazana je i karta Republike Hrvatske na kojoj su posebno brojevima od 1 do 5 te crvenom bojom označene benzinske postaje s gorivom loše kvalitete, a benzinska crpka tužitelja na toj mapi označena je brojem 2 i crvenom markicom. Pored toga, crpka tužitelja na prikazanoj karti RH posebno je istaknuta i označena crvenim usklikom pored kojeg je tekst da se radi o crpki sa nedozvoljenom razinom sumpora u eurosUPERU 95.

14. Iz zahtjeva tužitelja od 13. lipnja 2005. godine slijedi da se isti ovim putem obraća tuženiku, a vezano uz napise objavljene 10. lipnja 2005. godine po kojem je prodajno mjesto tužiteljeve benzinske postaje u tom tekstu navedeno kao jedno od pet najlošijih sa aspekta kvalitete goriva. Pored ostalog, u ovom dopisu traži se objava ispravka navedenog teksta na istoj stranici, istom formatu, kako bi čitateljima bilo jednako upadljivo kao što je bila i dezinformacija.

15. U tekstu pod nazivom "Gorivo nakon katastrofalnih rezultata analize eurodizela" – "Vlasnici crpki optužuju dobavljače" (list spisa 4), slijedi da je vlasnik postaje Brala Trade u Posedarju ispravio navod te naveo kako u vrijeme uzorkovanja na njegovoj postaji u ponudi derivata uopće nije bilo eurosUPER 95 goriva, a da je večernjakov novinar uzorkovao super 95 koji zadovoljava propisane norme.

16. Člankom objavljenim 14. lipnja 2005. godine pod nazivom "Istražili smo koje benzinske postaje u Hrvatskoj prodaju kvalitetno, a koje loše gorivo" (l.s. 21-22), pored ostalog, navedeno je da se na benzinskoj postaji Brala Trade u Posedarju ne nudi eurosUPER već samo super 95, te da je to uredno istaknuto, a također da su njihovi rezultati ispunjavali hrvatske norme.

17. Zahtjevom od 14. lipnja 2005. godine, kojeg je tužitelj uputio tuženiku preporučenom pošiljkom istoga dana putem svojih punomoćnika, tužitelj se očituje na objavu "ispravka" od 11. i 14. lipnja 2005. godine te navodi da s istima nije zadovoljan, jer navedeni ispravci nisu učinjeni sukladno odredbama ZM, te stoga ponovno traži da se u cijelosti objavi njegov zahtjev za ispravak od 13. lipnja 2005. godine. Također, u ovom zahtjevu naznačeno je da istom prileži punomoć kao i raniji zahtjev za ispravak.

18. Prema čl. 41. st. 1. ZM propisano je da se ispravak mora objaviti bez promjena i dopuna na istom ili istovrijednom mjestu programskog prostora i na isti ili istovrijedan način na koji je bila objavljena informacija na koju se ispravak odnosi, a

što objavljenim tekstovima od 11. i 14. lipnja 2005. godine po ocjeni ovog suda nije učinjeno.

19. No čak i u slučaju da je ispravak objavljen na propisani način, to ne isključuje pravo tužitelja da zahtijeva naknadu štete nastale objavom sporne informacije, a što je isti u predmetnom slučaju i učinio. Ovo iz razloga što objava ispravka i isprike u smislu čl. 22. st. 1. ZM predstavlja jedan od vidova naknade štete pretrpljene objavljenom informacijom. Naknada štete isplatom u novcu sukladno općim propisima dolazi u obzir ukoliko objava ispravka ili isprike ne bi predstavljala dovoljnu naknadu odnosno ne bi bila odgovarajuća pretrpljenoj šteti objavom informacije, a što je ovdje upravo slučaj.

20. Svjedok Ivan Galić navodi da je on točio gorivo na postaji tužitelja i to sve dok ljudi nisu u ljeto 2005. godine počeli govoriti da je to gorivo jedno od pet najlošijih u Hrvatskoj nakon čega je on (svjedok) kao i drugi ljudi oko godinu i pol do dvije prestao koristiti gorivo sa crpke tužitelja. O tom da se radilo o jednom od najlošijih goriva u Hrvatskoj ljudi su masovno pričali i to nije bila nikakva tajna, a to su navodno saznali iz Večernjaka, time da on osobno nije pročitao taj članak, ali su mu o tome pričali ljudi koji se više bave čitanjem novina po kafićima i slično. Tvrdi da je prestao točiti gorivo kod tužitelja jer su ljudi govorili da je to štetno za motor, pa stoga nije htio riskirati kvar, posebno što to nije jedina pumpa da tu mora točiti, kad je to već tako reklamirano iako mu je ova najpogodnija tj. najbliža. Prije ovih priča u svezi objave članka, pumpu tužitelja je koristio gotovo 90% u odnosu na sve ostale pumpe. Mjesečno troši najmanje dva rezervoara.

21. Svjedok Marko Paić iskazao je da živi u Grguricama koje su oko 500 m udaljene od ove benzinske postaje, te da je negdje u ljeto 2005. godine u novinama izašlo da ta pumpa ima loše, zagađeno gorivo, zbog čega dugo vremena tj. sigurno dvije godine nije išao na tu pumpu. Osobno nije pročitao sporni članak, ali se masovno pričalo o tome pa je nakon toga išao isključivo na INA-ine pumpe iako mu je najbliža u Zadru. Ranije je najčešće koristio upravo pumpu tužitelja, a razlog zbog kojeg je prestao su priče o lošem i zagađenom gorivu koje može oštetiti filtere i sam motor automobila. Tvrdi da se i na bočalištu pričalo o objavljenom članku i da je bilo masovno izbjegavanje točenja goriva na pumpi tužitelja, dok neki i dan-danas izbjegavaju tamo točiti gorivo. Tvrdi da je stalno u autu te da mjesečno troši od 6.000,00 do 10.000,00 kuna, jer se bavi poljoprivredom i vozi proizvode u Rijeku i dr. Ističe da uglavnom toči eurosUPER 95, međutim, ne zna da li je tog goriva tada bilo kod tužitelja, a ako nije da je tada točio obični super 95.

22. Ive Crnjak pak tvrdi da je koristio pumpu tužitelja, jer mu je najbliža i to sve do momenta kada su mu kao vlasniku auto-limarske radionice dolazili ljudi i žalili se da ova pumpa ima drugo najgore gorivo u RH, te mu je jedan čovjek donio Večernji list u kojem je bila navedena rang-lista. On sam je koristio super 95 pa je nakon ovoga prestao točiti na pumpi tužitelja, a i osobno mu je puno ljudi dolazilo i reklo da tamo više nikada neće točiti. Danas vidi susjede da tamo toče pa zaključuje da su se

oni, kao i on sam, uvjerali da to nije točno. Razlog njegovog prestanka točenja goriva na pumpi tužitelja je isključivo navedeni članak. Tvrdi da je jednom pitao zakonskog zastupnika tužitelja za natpise u novinama te da mu je ovaj rekao da se to piše iz ljubomore, a ipak je prestao točiti na njegovoj pumpi jer se bojao kvara na automobilu.

23. Svjedok Ivica Klanac iskazao je da je negdje 2005. godine u novinama izašlo da je kod tužitelja najgore ili među najgorima gorivo, o čemu se počelo pričati po kafićima i drugdje, govorilo se da ta razina sumpora šteti automobilima, pa je on osobno prestao točiti gorivo kod tužitelja. Ne zna da li su ti natpisi bili točni ili ne, samo zna da je to izašlo u novinama, da su ljudi o tome pričali u kafiću, lovu, na nogometu i svugdje, te da je i osobno pročitao taj članak i da je upravo to bio razlog prestanka korištenja goriva tužitelja, kao i strah da mu se ne pokvari motor automobila. Prije spornog članka uvijek je koristio upravo pumpu tužitelja jer mu je najbliža, a tamo i danas toči jer je po priči ljudi proizašlo da se nikome nije ništa pokvarilo pa voli potrošiti kod svojeg čovjeka nego ići negdje drugdje. Na pumpi tužitelja nije točio oko godinu do godinu i pol. Svjedok je detaljno opisao sporni članak te istakao da je u to vrijeme točio super, a da je tek kasnije prešao na eurosuper.

24. Iz iskaza Roka Brale, zakonskog zastupnika tužitelja slijedi da je u to vrijeme na svojoj benzinskoj postaji imao samo jednog dobavljača i to INA-u te da je točio ono što toči i INA. Smatra da su ovi natpisi bili ciljani, što zaključuje iz činjenice da u momentu objave, tj. 10. lipnja 2005. godine uopće nije imao eurosuper već samo super 95, dok je u novinama pisalo da je drugi najlošiji po kvaliteti eurosupera 95. Na samoj pumpi ima više djelatnosti, dućan koji radi 24 sata, kafić, restoran i poljoapoteku, te mu je svugdje opao promet. Navodi da ni samo uzorkovanje nije provedeno na propisani način, pa tako uopće ne zna ni da li su ovi ljudi kod njega uzorkovali gorivo, jer se radnicima na pumpi nitko nije predstavio, a eurosuper 95 nisu niti mogli uzorkovati jer ga u to vrijeme nije niti bilo. Ističe da ih je molio da objave ispravak informacije, ali da ga nisu htjeli ni primiti ni saslušati.

25. Svjedokinja Sandra Mikulčić u svojem iskazu navela je da to nije bio prvi put da Večernji list radi analizu goriva i tom prilikom vođa tima je bio Marko Đurić i to iz razloga jer je on ranije radio u Autoklubu gdje su se analize vršile svake godine. Sama analiza radi se na način kako to radi Državni inspektorat. Naime, postoje jednake posude s poklopcem i sa šifrom u koje se toči gorivo dok se zasebno u formular upiše koja se benzinska postaja zapravo krije iza te šifre. Na taj način laboratorij ne može znati koje gorivo pripada kojoj pumpi. Tvrdi da se oni na pumpi nisu predstavili niti od ikoga tražili odobrenje za ovu analizu, niti to inače rade, već jedino ako netko od djelatnika pumpe izađe i pita što rade tada to tom djelatniku i kažu. Smatra da su ih djelatnici pumpe vidjeli jer su se na svakoj pumpi zadržavali oko 15-20 minuta i nemoguće je ne vidjeti, a prtljažnik je pun tih posudica. Osim toga to gorivo su i platili, dakle, ušli u prostorije pumpe. Svjedokinja tvrdi da se sva dokumentacija vezana za konkretnu analizu nalazi kod Marka Đurića. Dalje navodi

da im rezultati iz laboratorija dolaze također pod šiframa i tada pod šiframa izdvajaju pet najlošijih pumpi, tj. pumpi s najlošijim gorivom. Ova svjedokinja ne može objasniti kako je moguće da se utvrdilo da kod tužitelja kod kojeg uopće nije bilo eurosupera sumpor u istom iznosi u tisku objavljeni iznos jer se ne sjeća pojedinosti. Smatra da nije sporno da li je u konkretnom slučaju nađena velika količina sumpora u eurosuperu ili ga na pumpi uopće nema jer oboje šteti automobilu a ona da je mjerodavna ovo ustvrditi jer je već 11-tu godinu urednica autopriloga i godišnje vozi preko stotinu novih automobila i to prije negoli iziđu na tržište. Također navodi da misli kako prilikom uzorkovanja goriva posude nisu bile plombirane. Tvrdi da ne može znati zbog čega, ako kod tužitelja nije bilo eurosupera 95, je u objavljenoj tablici ista pumpa posebno označena kao pumpa sa nedozvoljenom količinom sumpora u eurosuperu 95, jer ona nije autorica tog teksta, ali da se pumpa tužitelja sasvim sigurno zasluženo našla na toj listi, iako ona ne može znati po kojem ključu. Ističe da su oni navedene prigode jako dobro znali koje gorivo tom prilikom uzorkuju. Predmetna pumpa da im je izgledala jako zastarjelo i zapušteno pa su bili u dilemi da li je uopće obuhvatiti analizom, međutim, ipak su odlučili obuhvatiti je jer je to jedina pumpa na tom području i ljudi ne žele prevaliti veći broj kilometara radi točenja goriva.

26. Iz nalaza i mišljenja Damira Uglešića, dipl. oec., stalnog sudskog vještaka za računovodstvo i financije slijedi da su manje prodani naftni derivati u 2005. godini utvrđeni u odnosu na 2004. godinu kako količinski tako i vrijednosno pa je tako vrijednosno manje prodano naftnih derivata za 3,22%, a količinski 16,49%. Razlika između ovih postotaka je u činjenici da su u 2005. godini za oko 16% porasle cijene derivata. Razlika neprodanih količina utvrđena je na način da se je u 2005. godini pretpostavila ista prodaja kao i u 2004. godini. Zbog smanjene prodaje naftnih derivata posredno su značajno smanjeni i ostali prihodi od djelatnosti koje se odvijaju na samoj benzinskoj postaji, a to su: manje je prodane ostale trgovačke robe u dućanu u sklopu benzinske postaje te su manje ostvareni prihodi u kafiću i restoranu koji se također nalaze u sklopu iste benzinske postaje. Neto izmakla dobit tužitelja za nepunih 7 mjeseci 2005. godine utvrđena je u iznosu od 212.358,85 kn.

27. Tužitelj nije imao prigovora na nalaz i mišljenje vještaka te je sukladno istom uredio i precizirao tužbeni zahtjev.

28. S druge pak strane tuženik je u podnesku od 22. studenog 2010. godine u cijelosti prigovorio nalazu i mišljenju vještaka kao životno i logično neuvjerljivom, nestručnom i nepotpunom. Navodi da vještak nije prilagodio izračune i promatrana razdoblja sa razdobljem koje je tužitelj obuhvatio u tužbenom zahtjevu po kojem je šteta navodno nastala danom objave spornih informacija 10. lipnja 2005. godine, a završava danom podnošenja tužbe tj. 12. rujna 2005. godine što čini razdoblje od 95 dana. Stoga prvenstveno predlaže da se naloži vještaku da izradi dopunsko vještačenje koje će se odnositi na navedeno razdoblje. Osim toga ukazuje na činjenicu da je benzinska postaja tužitelja i ranije ostvarivala godišnje padove prihoda. Što se tiče navoda vještaka o posredno izmakloj dobiti od kafića, dućana i

restorana u iznosu od 31.610,41 kn kao posljedicu objave spornih informacija, smatra takve navode životno i logično neuvjerljivima.

29. Očitujući se na prigovor tuženika tužitelj je istakao da je tuženik zapravo izvlačio iz konteksta dijelove vještačenja i proizvoljno ih tumačio. Ključni dio vještačenja da je taj u kojem vještak utvrđuje da je u drugoj polovini 2005. godine nakon objave spornog članka kod tužitelja zaista evidentiran pad prometa u odnosu na prethodnu godinu temeljem čega je izračunata neto izmakla dobit u iznosu od 212.358,85 kn.

30. Vještak Uglešić se očitovao na prigovore tuženika u podnesku od 7. siječnja 2011. godine te naveo da je razlika neprodanih količina naftnih derivata u 2005. godini iznosila 901.718 litara uz pretpostavku da je prodaja trebala biti na nivou 2004. godine. Izmaklu dobit za 2005. godinu podijelio je u dva razdoblja i to od 1. siječnja do 10. lipnja 2005. godine te od 11. lipnja do 31. prosinca 2005. godine te utvrdio da su prihodi u prvom razdoblju zastupljeni sa 37,51%, a u drugom razdoblju 62,49% koji postotak je korigiran s padom prihoda od 3,22% pa tako korigiran iznosi 64,50%. Izmakla dobit zbog neprodanih količina naftnih derivata za razdoblje od 11. lipnja do 31. prosinca 2005. godine (204 dana) utvrđena je u ukupnom iznosu od 212.358,85 kn, dok bi neto izmakla dobit zbog neprodanih količina naftnih derivata za razdoblje od 95 dana iznosila 98.892,60 kn.

31. Tužitelj očitujući se na podnesak vještaka ističe da je sukladno odredbi čl. 23. ZM bio dužan podnijeti tužbu u roku od 3 mjeseca od dana saznanja za objavu informacije kojom je prouzročena šteta, što je i učinio, međutim, navedeno ne znači da i nakon podizanja tužbe nije trpio štetu nastalu zbog objave spornog članka koja se konačno očitovala u znatno manje realiziranom prihodu u razdoblju od 11. lipnja do 31. prosinca 2005. godine što je i utvrđeno knjigovodstveno financijskim vještačenjem.

32. Saslušan na ročištu od 14. ožujka 2011. godine vještak Uglešić je iskazao da se je u svojem pismenom očitovanju od 7. siječnja 2011. godine očitovao na istaknute prigovore tuženika, a ovom očitovanju bi dodao još to da je tuženik kada je obrazlagao pad prihoda tužitelja 2003/2004. godine u obzir uzeo samo financijske pokazatelje, dok je u njegovom (vještakovom) obračunu izmakle dobiti izračun išao od količinskih pokazatelja, te stoga u cijelosti ostaje kod svojeg nalaza i mišljenja kao i očitovanja na prigovore tuženika. Što se tiče količine istu je utvrđivao samo za 2004. i 2005. godinu, dok za ranija razdoblja nije utvrđivao količine, a u odnosu 2004. naspram 2005. godine je svakako došlo do pada prodaje naftnih derivata, što je sve navedeno u obračunu izmakle dobiti na str. 5 nalaza, pod 3. prodaja količine naftnih derivata. Zarada predmetne benzinske postaje po litri prodanog derivata da je također obuhvaćena nalazom u prilogu br. 6. Pri izračunu izmakle dobiti pošao je od pretpostavke da je prodaja trebala ostati na nivou 2004. godine. Vještak ističe da postoji uzročna veza između pada prometa i objave spornog članka jer samom činjenicom da je manji broj kupaca došao kupiti gorivo realno je pretpostaviti da će

manji broj kupaca svratiti u kafić i dućan koji je u okviru benzinske postaje. Tvrdi da je u odnosu na prethodnu 2004. godinu kupljeno manje goriva.

33. U nastavku postupka tužitelj je na ročištu 3. srpnja 2017. godine naveo da s obzirom na uputu Županijskog suda iz ukidne odluke sud da bi u postupku trebao uzeti u obzir duže razdoblje poslovanja prednika tužitelja, te je u spis priložio račune dobiti i gubitka odnosno završne bilance za razdoblje od 1. siječnja 2003. godine zaključno sa razdobljem 31. prosinca 2007. godine, a sve radi provođenja dopunskog ili novog vještačenja radi utvrđenja da li je u razdoblju od 6 mjeseci po objavi spornog članka došlo kod tužitelja do pada prometa i ukoliko je u kojem iznosu, a uzevši u obzir razdoblja prije i poslije objave spornog članka.

34. Sud je rješenjem istog poslovnog broja od 3. listopada 2017. godine odredio provođenje novog financijsko – knjigovodstvenog vještačenja po vještaku financijske struke Mariji Franelić, dipl. oec. iz Rijeke, te je isti naložio da prema priloženoj dokumentaciji u spisu izradi nalaz o poslovanju tvrtke tužitelja u razdobljima kako su to stranke zatražile i po prijedlogu tužitelja i po prijedlogu tuženika, a sve kako bi se izvršila usporedba poslovanja ranije tvrtke Brala Trade d.o.o. u razdoblju prethodno objavi spornoga članka i nakon objave spornog članka.

35. Navedena vještakinja Marija Franelić je dostavila nalaz i mišljenje od 10. studenoga 2017. godine te u istom navodi da zbog nedostatne knjigovodstvene dokumentacije koja je priložena spisu i koja se nije mogla pribaviti od strane tuženika vještačenjem nije moglo utvrditi poslovanje društva po predloženim vremenskim okvirima od strane tužitelja i tuženika i da se temeljna analiza izradila isključivo na godišnjim razinama od 2002. godine do 2010. godine. U razdoblju od 2003. do 2005. godine, poslovni prihodi društva Brala trade d.o.o. imaju trend smanjenja, bruto marža je smanjena u 2004. godini u odnosu na 2003. godinu, no povećana je u 2005. godini u odnosu na prethodnu 2004. godinu EBIT i EBITDA su smanjeni u 2004. godini u odnosu na 2003. godinu, međutim u 2005. godini, ti pokazatelji su veći u odnosu na 2003. i 2004. godinu. Neto profitna marža ima tendenciju smanjivanja, te je u 2005. godini na najnižoj razini u navedenom razdoblju. Smanjenje iznosa pokazatelja u 2004. godini ukazuju na lošije poslovanje društva u odnosu na 2003. godinu, dok društvo posluje sa boljim pokazateljima uspješnosti poslovanja u 2005. godini u odnosu na 2004. godinu, unatoč smanjenu prihoda, no zbog povećanja troškova koji utječu na neto profitnu maržu ona je manja od prethodne godine. U razdoblju od 2005. do 2007. godine poslovni prihodi su smanjeni za 14.509.380 kuna u 2006. godini u odnosu na 2005. godinu što predstavlja značajno smanjenje ostvarenih poslovnih prihoda. Zbog paralelnog smanjivanja poslovnih rashoda društva u 2006. godini, svi ostali pokazatelji poslovanja pokazuju (bruto marža, EBIT, EBITDA i neto dobit) pozitivan trend odnosno rast tih pokazatelja u odnosu na prethodnu godinu. Navedeni pokazatelji u 2007. godini se smanjuju, unatoč rastu poslovnih prihoda, dok je neto profitna marža na najvećoj razini u usporedbi razdoblja od 2005. godine do 2007. godine i iznosi 2,9%. Razlog tome je manji udio operativnih troškova u poslovnim prihodima. U razdoblju od 2002. godine do 2005.

godine potrebno je u već rečenom u ovom zaključku za razdoblje od 2003. godine do 2005. godine uvrstiti usporedne podatke za 2002. godinu. Poslovni prihodi su manji u 2002. godini u odnosu na 2003. godinu u iznosu od 2.151.615 kuna. Također manji su iznosi pokazatelja uspješnosti poslovanja (EBITDA marža, EBIT marža, neto profitna marža) što ukazuje na bolje poslovanje društva u 2003. godini, osim bruto marže koja je neznatno veća u odnosu na 2003. godinu. Poslovanje u razdoblju od 2005. godine do 2010. godine isključiv 2007. godinu prema pokazateljima uspješnosti poslovanja ima trend rasta i boljeg poslovanja društva razmatrajući odnos 2005. godine kao bazne godine i 2006., 2008., 2009. i 2010. godine. Pokazatelj u 2007. godini na približnoj su razini kao i pokazatelji 2005. godine, međutim u određenom postotku su manji, osim neto profitne marže koja je veća, a razlog tome je manji udio operativnih troškova u poslovnim prihodima kao i odnos između izvanrednih prihoda i izvanrednih rashoda koji su u toj godini iskazani u značajnom iznosu. Može se zaključiti da je u razdoblju poslovanja društva u godinama od 2002. godine do 2010. godine dolazilo do oscilacija u visini prihoda na međusobnoj godišnjoj razini, kako prije, tako i nakon objave spornog članka, te oscilacija u visini financijskih pokazatelja koji se koriste za usporedbu poslovanja društva po godinama, a čiji su izračuni nužni za davanje ocjene usporedbe poslovanja budući jednostavna usporedba samo prihoda ne bi bila dostatna za potpuno razumijevanje poslovanja subjekta. Variranje visine financijskih pokazatelja nastalo je zbog variranja visine iskazanih pojedinih troškova koji utječu na njihov izračun, pri čemu se misli na troškove prodane robe, troškove zaposlenih, amortizacije i ostalih operativnih rashoda kao i financijskih prihoda i rashoda te izvanrednih prihoda i rashoda. Promjene u visini pojedinih troškova po pojedinim godinama imaju značajnije razlike, radi čega izravno utječu na ostvarenu neto dobit, a time i na neto profitnu maržu. Iz svega rečenog zbog velikih fluktuacija u poslovanju društva, trend kretanja poslovanja društva Brala trade d.o.o. nije jednosmjernan kako prije tako niti nakon objave spornog članka budući da je dolazilo do pada i rasta prihoda na godišnjem nivou prije spornog članka i do pada i rasta prihoda nakon spornog članka (detaljno vidljivo po danim analizama), te da je neto profitna marža opadala i rasla i prije spornog članka i nakon spornog članka i da je vidljivo da je utjecaj povećanja rasta i smanjenja pojedinih troškova utjecao na neto profitnu maržu, a ne samo povećanje ili smanjenje prihoda do kojih je dolazilo.

36. Tužitelj je prigovorio nalazu i mišljenju vještakinje Marije Franelić od 10. studenog 2017. godine navodeći da ista nije pregledala i izvršila uvid u vještačenje vještaka Damira Uglešića, te da predmet vještačenja jest i može biti samo isključivo prodaja naftnih derivata na benzinskoj crpki i poslovanje o djelatnosti povezanih s prodajom goriva i to poslovanje dućana, kafića i restorana na benzinskoj crpki tužitelja. Nadalje navode da je osnovna zamjerka navedenom vještačenju to što se vještačenje odnosi na druge segmente poslovanja prednika tužitelja koji nisu u vezi s poslovanjem same crpke i prodaje goriva, te da ista nije cijenila uopće utjecaj povećanja cijena goriva u utuženom razdoblju u odnosu na prethodno razdoblje. U utuženom razdoblju da je došlo do povećanja cijene goriva, za cca 10 % u odnosu na

prethodno razdoblje. Isto tako navodi da je bilo potrebno uzeti i prikazati parametre koji utječu na poslovanje benzinske crpke jer da u 2005. Godini nije bilo nikakvih drugih vanjskih utjecaja osim objave spornog članka zbog kojih da se mogli očekivati da dođe do pada prodaje naftnih derivata. Također da je pretrpljeni gubitak uslijed smanjene prodaje trgovačke robe u dućanu, prihodi od kafića i restorana u sklopu benzinske crpke i to u iznosu od 46.557,96 kn. Tužitelj je priložio nalaz i mišljenje financijskog vještaka Aljoše Šestanovića kojeg je osobno angažirao, te predložio isto predočiti vještakinji Mariji Franelić.

37. Tužiteljica je na ročištu 13. veljače 2018. godine navela da su punomoćnici zz tužitelja dostavili svu dokumentaciju kojom upravitelj stečajne mase raspolaže tako da dodatne dokumentacije nema.

38. Na tom istom ročištu vještakinja Marija Franelić je navela da se godišnji izvještaji tj. završni računi čuvaju trajno, dok ostala dokumentacija da se čuva uglavnom 11 godina računajući od završnog računa, broji se 11 sljedećih godina i da se kod tog svog navoda poziva na odgovor važećeg zakona o računovodstvu.

39. Vještakinja Marija Franelić je saslušana na tom istom ročištu te je ista navela da ostaje pri nalazu mišljenja koje je dala 10. studenog 2017. godine u ovom predmetu, te da prihvaća samo jednu primjedbu tužitelja a da se radi o tiskarskoj omašci i to tablica na l.s. 240 koja je naslovljena " račun dobiti i gubitka" – pokazatelji, a tu gdje piše EBITDA i u tom smislu da će napraviti nadopunu, ali da to ne mijenja rezultat njezinog nalaza, da se samo povećava broj kojeg je dala u jednom nizu koji je isti, koji nema neku drugu svrhu, osim da se prikaže čistom računicom, a što da će pojasniti u dopuni. Ova vještakinja je u svom, iskazu navela da što se tiče navoda tužitelja da se nije osvrnula na nalaz vještaka iz 2011. godine navodi da nije to ni mogla jer da je to njegov nalaz, da dokumenata da bi ona to obradila nema, da su u dokumentaciji samo bilješke za završni račun za 2005. godinu u kojoj se vidi struktura goriva, a za 2004. godinu taj vještak da je izračun radio tako da strukturu prihoda vezano za gorivo za 2004. godinu kao niti za ove druge godine što su tražene da vještači u tom prilogu i niti nalazu nema i zato da se istim nije mogla poslužiti. Isto tako da ne može potvrditi niti nalaz Aljoše Šestanovića koji je dostavljen uz prigovor tužitelja, te da samo može reći da isto obrađuje 2004 i 2005. godinu, utvrđivanjem prihoda na način da za 2004. godinu kaže da nije vođena detaljna analiza, pa se onda 2005 godina pretpostavlja da bi onda i ta 2004. godina trebala biti u omjerima koji su utvrđeni za 2005. godinu, a što njoj kao vještaku nije dovoljna dokumentacija, njezin prijedlog je da se dostave završni računi za sve tražene godine sa analitičkim bruto bilancama jer analitička bruto bilanca govori o svim stavkama pojedinačno, a završni račun daje podatak zbirno i on je gotovo neupotrebljiv i on da se može prosječnim cijenama goriva utvrditi nabava, prodaja i eventualno utjecaj u 2005. godini na manje te prodane naftne derivate. Ona da je odradila konkretne pokazatelje iz završnih računa i sačinila jednu opću analizu za tužitelja. Na upit tužiteljice da li se u vještačenju bavila i prikazivanjem prodaje naftnih derivata i prihode od djelatnosti povezanim sa prodajom na benzinskoj crpki

prednika tužitelja ista navodi da nije jer za to nema dokumentacije, znači da je trebalo dostaviti analitičke kartice i bruto bilancu da se vidi ta vrijednost iz tih kartica koja se odnosi na to mjesto prodaje goriva, a najbolje da je trgovačka knjiga jer bi se mogli utvrditi periodi prodaje. Na upit punomoćnice tužitelja da li je vještakinja utvrdila pad prodaje goriva količinski 2005. godine u odnosu na isto razdoblje 2004. godine ista je navela da za to nema dokumenata, taj pad da se može utvrditi iz trgovačkih knjiga za razdoblje prethodne godine i razdoblje koje je bilo zahvaćeno postupkom. Nadalje ista iskazuje da što se tiče analiziranja utjecaja povećanja cijene goriva i kompenziranja pada prodaje iskazuje da je sve to dio iste priče jer promet goriva za tu crpku da je trebao biti dostavljen u cijelosti ako se to traži ovim vještačenjem, a o tome treba dobiti dokumentaciju, a ne završni račun u kojem su bile samo četiri stavke, da za vještačenje mora dobiti analitiku za tu pumpu koja je sastavni dio tog društva. Na upit da li je 2005. godine u odnosu na 2004. godinu postojao bilo kakav vanjski utjecaj osim predmetnog članka koji bi mogao utjecati na promet na benzinskoj crpki vještakinja iskazuje da 2005. godine ima podatak o ukupnim prihodima, da ona nema podataka analitike u spisu o prometima, da treba nabaviti trgovačke knjige te da će pogledati prethodno razdoblje, tekuće razdoblje, cijene jer se cijene lako utvrde, količine da su bitne. Na upit zamjenika punomoćnika zz tuženika da li iz dokumentacije koju je imala na raspolaganju vidjela neki vanjski utjecaj na poslovanje društva odnosno da bi sporni članak utjecao na poslovanje društva Brala trade d.o.o. vještakinja iskazuje da kada se kaže vanjski utjecaji onda da knjigovodstvo i ona rade na činjenicama, utvrđivanju činjenica da bi uopće mogla utvrditi vanjski utjecaj da mora imati dokumentaciju iz koje je razvidno kako je bilo prije tog utjecaja, a kako je poslije utjecaja to se doista može vidjeti iz analitičkih evidencija rada te pumpe, a to znači da bi ona trebala imati trgovačku knjigu, ona da mora imati svoje ulazne kalkulacije, cijene, prodaju, onda da se usporede dani prodaje prije spornog članka, poslije članka i da se sve to može na temelju dokumentacije utvrditi, a ta dokumentacija da nije dostavljena u spis. Nadalje na upit punomoćnika tuženika da li je utvrdila vidljivu vezu između spornog članka i poslovanja tužitelja vještakinja iskazuje da to nije mogla vidjeti na temelju raspoložive dokumentacije u spisu.

40. Sud je raspravnim rješenjem sa gore navedenog ročišta naložio tužitelju dostavu dokumentacije prednika tužitelja i to kako je taksativno nabrojeno na stranici 2 nalaza i mišljenja vještakinje u 11 točaka te dodatno trgovačku knjigu za predmetna razdoblja koja se odnose na prodaju goriva, te je naložio vještakinji da nakon toga dopuni nalaz i mišljenje.

41. Tužitelj je dopisom od 23. svibnja 2018. godine dostavio dokumentaciju i to dva primjerka kartica artikala goriva za razdoblje od lipnja 2004. do zaključno prosinca 2006., te je isto dostavljeno vještakinji.

42. Vještakinja Marija Franelić je u svojoj dopuni vještva od 20. studenog 2018. godine navela da dokumentacija dostavljena vještaku nije dovoljna, potpuna niti sveobuhvatna kao što je traženo temeljem naloga suda od 13. veljače 2018.

godine. Kartice artikala koje su dostavljene da se ne mogu pri ovom vještačenju koristiti kao potpuna dostatna dokumentacija za utvrđivanje svih financijskih pokazatelja radi usporedbe poslovanja društva Brala trade d.o.o. Dokumentacija dostavljena vještaku da nije dovoljna, potpuna niti sveobuhvatna kao što je traženo temeljem naloga suda po Zapisniku od 13. veljače 2018. godine Općinskog suda u Zadru. Kartice artikala koje su dostavljene da se ne mogu pri ovom vještačenju koristiti kao potpuna dostatna dokumentacija za utvrđivanje svih financijskih pokazatelja radi usporedbe poslovanja društva Brala trade d.o.o. Razlog tome je što predmetna dokumentacija prikazuje podaste o prodaji pojedinih artikala, točnije, zbir od prodaje svih artikala u razdoblju 11.6.-31.12. 2004., 2005., i 2006. g. koji se ne podudaraju sa podacima iz ostale dostupne dokumentacije koja prileže spisu. Prema knjigovodstvenim podacima koji se nalaze u spisu podaci o prodaji naftnih derivata iskazanih su u sljedećim iznosima: list 88 spisa (analitika bruto bilance od 1.1.2005. do 10.6.2005.g.), ukupna realizacija na benzinskoj pumpi iskazana je u iznosu 10.621.448,58 kn (konto 7611), list 75 spisa (izvještaj o poslovanju za razdoblje od 1.1. do 31.12.2005.g.), list 80 spisa (bilješke uz financijske izvještaje za 2005.) U navedenim dokumentima ukupan prihod (realizacija na benzinskoj postaji) je iskazana u iznosu od 28.319.066,41 kn za 2005. godine. Prema danim podacima da postoji nelogičnost i nemogućnost verifikacije danih podataka zbog razlike koja proizlazi iz analitičke bruto bilance (list 88 spisa) u kojoj je ukupan prihod od realizacije na benzinskoj pumpi iznosio 10.621.448,58 kn za razdoblje od 1.1.-10.6.2005. g. a za cijelu 2005. g. iznosi 28.319.066,41 kn (list 75,80 i 83 spisa) u odnosu na podatke prikazane u dostavljenim karticama artikala. Obradom dostavljenih kartica artikla utvrđen je ukupan iznos prihoda po osnovi prodaje goriva u iznosu od 5.162.731,44 kn. Matematički postoji razlika od 12.534.886,39 kn prihoda od prodaje goriva koji se ne mogu dokazati dostavljenom knjigovodstvenom dokumentacijom, odnosno: 28.319.066,41 kn - ukupna realizacija na benzinskoj postaji, minus (-) 10.621.448,58 kn - realizacija na benzinskoj postaji 1.1.-10.6.2005.g., jednako (=) 17.697.617,83 kn - realizacija na benzinskoj postaji 11.6.-31.12.2005.g., minus (-) 5.162.731,44 kn - realizacija na temelju dostavljenih kartica artikala, jednako (=) 12.534.886,39 kn - razlika u iskazanom i dostavljenom. Za 2004. godinu nema dostupne ostale knjigovodstvene dokumentacije u spisu za analitiku prihoda, stoga vještak nije mogao provesti postupak istovjetan kao u prikazu 2005. godine radi usporedbe podataka i poslovanja. Dostavljene analitičke kartice za 2004. godine vještak nije mogao usporediti sa podacima iz analitičke bruto bilance, izvještajem o poslovanju ili bilješkama uz financijske izvještaje budući nisu priložene, što potvrđuje i nalaz vještaka Damira Uglešića (list 61 spisa) u kojem se navodi da tužitelj nije vodio robno knjigovodstvo pa stoga nema količinske podatke o nabavljenim i prodanim naftnim derivatima, te je isti procjenom i indeksacijom utvrdio analitičke prihode na benzinskoj postaji za 2004.g. isto kao i vještak Aljoša Šestanović (list 654 spisa) koji je također svoj nalaz temeljio na izvedenoj pretpostavci prodanih količina i prihoda po tom osnovu, odnosno navodi da nije u 2004. g. vođena detaljna računovodstvena analitika od prodaje goriva pa temeljem strukture prihoda od 2005.g. pretpostavlja da je ista i u 2004.g. stoga da izvodi

strukturu prihoda za 2004. g. Vještak svoj nalaz i mišljenje temelji isključivo na dokazivoj knjigovodstvenoj dokumentaciji odnosno na statičkom pristupu kao metode vještačenja. Time, rečeno, vještak ovom nadopunom nalaza i mišljenje da ne zaključuje ništa dodatno nego što je iznio već ranije u svom nalazu i mišljenju iz kojeg ostaje u cijelosti, osim u dijelu koji se odnosi na podatke koji se odnose na EBIT i EBITDA prvotnog nalaza koji su ovom nadopunom ispravno obračunati te se daju kao prilog toj nadopuni nalaza i mišljenja.

43. Nakon što je donesena ukidna odluka u ovom predmetu provedeno je novo vještačenje radi utvrđivanja poslovanja prednika tužitelja prije 2004. godine da bi se moglo utvrditi da li je pad prodaje u drugom dijelu 2005. godine posljedica u cijelosti objave teksta tuženika od 10. lipnja 2005. godine o rezultatima analize i kvalitete goriva na benzinskoj crpki prednika tužitelja i u kojoj mjeri ili je i do tada u godinama prije 2004. godine koju je raniji vještak uzeo za usporedbu uočen takav trend i iz kojih razloga i da li se nastavak takvog trenda (pada prodaje) mogao očekivati i u narednim godinama i pored objave spornog teksta.

44. U postupku je utvrđeno da zbog nedostatne knjigovodstvene dokumentacije koja je priložena spisu i koja se nije mogla pribaviti od strane tuženika vještačenjem se nije moglo utvrditi poslovanje društva po predloženim vremenskim okvirima od strane tužitelja i tuženika, te da se temeljna analiza izradila isključivo na godišnjim razinama od 2002. do 2010. godine, a što proizlazi iz novog vještačenja koje je provedeno po stalnoj sudskog vještakinji Mariji Franelić dipl. oec., a iz kojeg nalaza i mišljenje proizlazi da je u razdoblju poslovanja društva u godinama od 2002. godine do 2010. godine dolazilo do oscilacija u visini prihoda na međusobnoj godišnjoj razini, kako prije, tako i nakon objave spornog članka, te oscilacija u visini financijskih pokazatelja koji se koriste za usporedbu poslovanja društva po godinama, a čiji su izračuni nužni za davanje ocjene usporedbe poslovanja, te isto tako iz vještva proizlazi da trend kretanja poslovanja prednika tužitelja nije jednosmjernan kako prije, tako niti nakon objave spornog članka budući da je dolazilo do pada i rasta prihoda na godišnjem nivou prije spornog članka i do pada i rasta prihoda nakon spornog članka, te da je neto profitna marža opadala i rasla i prije spornog članka i nakon spornog članka.

45. Što se tiče istaknutih prigovora tužitelja na vještačenje koje je provedeno u nastavku postupka vještakinja se očitovala na iste te navela da ostaje kod svog nalaza kojeg je dala u ovom predmetu, te je na ročištu navela da se završni računi čuvaju trajno, a ostala dokumentacija uglavnom 11 godina računajući od završnog računa. Također je vještakinja prilikom saslušanja iskazala da što se tiče navoda tužitelja zašto se nije osvrnula na nalaz vještaka iz 2011. godine navela je da je to njegov nalaz i da ona to nije niti mogla iz tog razloga, te da dokumenata da bi to obradila nema, već da su u priloženoj dokumentaciji samo bilješke za završni račun za 2005. godinu, te da je njezin prijedlog da se dostave završni računi za sve tražene godine sa analitičkim bruto bilancama jer iste prikazuju svake stavke pojedinačno, a najbolje da bi bilo dostaviti trgovačku knjigu gdje bi se mogli utvrditi periodi prodaje.

46. U postupku je također utvrđeno da tužitelj osim dokumentacije koju je dostavio u spis i temeljem koje su se obavila vještačenja ne posjeduje drugu dokumentaciju, a što je razvidno iz stanja spisa jer je o tome obavijestio sud.

47. Ovaj sud prihvaća novo provedeno vještačenje budući da je isto dano sukladno pravilima struke, detaljno obrazloženo, objektivno, a osim toga što je i sam tužitelj tijekom postupka naveo da osim priložene financijske dokumentacije ne posjeduje nikakvu drugu dokumentaciju koja bi mogla poslužiti za potrebe vještačenja.

48. Sud je bio odredio saslušanje vještakinje Marije Franelić putem Općinskog suda u Rijeci radi očitovanja na još neka pitanja od strane tužitelja što se tiče vještačenja, a koja je obavijestila sud da više nije sudski vještak. Međutim bez obzira na to, ovaj sud smatra da je činjenično stanje dovoljno utvrđeno pa stoga dalje nije provodio dokaze, kao ni treće vještačenje koje je predložio tužitelj jer tužitelj nije dostavio nikakvu drugu dokumentaciju vezano za poslovanje prednika tužitelja, završne račune i dr. osim dokumentacije priložene u spisu.

49. Kako iz svega gore navedenog proizlazi da tužitelj nije dokazao da je objavljivanje spornog članka utjecalo na financijsko poslovanje prvotno označenog tužitelja u spornom razdoblju budući da ne posjeduje svu dokumentaciju vezano za financijsko poslovanje prednika tužitelja, a koja bi bila nužna za provođenje vještačenja na te okolnosti, to ovaj sud smatra da je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan pa je odlučeno kao u izreci presude.

50. Obzirom na postignuti uspjeh stranaka u sporu sud je sukladno odredbi članka 154. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 43/13, 89/14 i 70/19) odlučio kao u toč. I. izreke rješenja.

51. Tuženik je postavio prijedlog radi osiguranja parničnih troškova ovog postupka jer da postoji opasnost da tužitelj – stečajna masa neće imati sredstava platiti tuženiku troškove parničnog postupka to predlaže da sud obveže tužitelja na uplatu iznosa od 100.000,00 kuna na račun suda na ime predujma za parnične troškove koji bi mogli nastati tuženiku, a iz kojeg iznosa bi se tuženi mogao naplatiti kada postupak bude pravomoćno okončan, da postoji realna opasnost da tuženik nikad neće moći naplatiti svoje troškove, ako pravomoćna odluka suda bude takva.

52. Kako je prvotno označeni tužitelj brisan iz sudskog registra te je postupak preuzela stečajna masa to ovaj sud smatra da je osnovan prijedlog tuženika kojim traži osiguranje parničnih troškova ovog postupka jer su za to ispunjene zakonske pretpostavke pa bez obzira što je ovaj sud dosudio da svaka stranka snosi svoj trošak valjalo je prijedlog tuženika prihvatiti, te je odlučeno kao u toč. II. izreke rješenja.

U Zadru, 16. svibnja 2022. godine

Dokument je elektronički potpisan:

JASENKA GLAVAN

Vrijeme potpisivanja:

16-05-2022

15:06:03

DN:

C=HR

O=OPĆINSKI SUD U ZADRU

2.5.4.97=#130D485237383836393332343433

L=ZADAR

S=GLAVAN

G=JASENKA

CN=JASENKA GLAVAN

SN=HR79541903305.1.34

Sutkinja

Jasenska Glavan

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude i rješenja pod točkom I. dopuštena je žalba u roku od 15 (petnaest) dana od dana objave iste. Žalba se podnosi putem ovog suda nadležnom Županijskom sudu, pismeno u 3 (tri) istovjetna primjerka.

Protiv rješenja pod točkom II. dopuštena je žalba u roku od 8 dana s tim što izjavljena žalba ne odgađa provedbu rješenja.

DNA:

- Tužitelju po punomoćniku
- Tuženiku po punomoćniku

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik

Ivana Crljenko

Broj zapisa: **eb30c-24069**

Kontrolni broj: **07e6c-cc3ce-52e33**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=JASENKA GLAVAN, L=ZADAR, O=OPĆINSKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.